

A tehenet vásárló fa

[---] volt három fia, mikor már haldokló [---] kérdezték tőle a fiai, hogy mit hagy nekik [---] Először bement az öregebb, azt felelte, tehenet. Bement a másik is, annak is azt [mondta], tehenet; a harmadiknak is, a Bolond [Istóknak] azt mondta, hogy a tehenet. Meghalt az apjuk, a fiúk összenéztek, hogy most már kié legyen a tehén, mivel mind a háromuknak odaígérte édesatyjuk. Végre abban egyeztek meg, hogy azé legyen, akinek az istállójába bemegy. A két idősebb testvér nagyon szép istállót épített téglából, Bolond [Istók] pedig csak zöld ágakból rakott össze istálló [--]nát, melyen még a levelek is rajta voltak. Mikor mind a három istálló készen volt, a tehenet kieresztették és hajszolták, a tehén mindjárt Bolond Istók istállójába futott, így a bolondé lett a tehén, ez pedig megfogta a tehenet, el akarta vinni a vásárra; de amint egy erdőn ment keresztül, a fa csikorgott.

– Mit akarsz, meg akarod venni a tehenet? Odaadom huszonöt forintért! – A fa csikorog megint.

– Jól van, tehát itt hagyom, a pénzért eljövök kedden, de ha akkor meg nem adod a pénzemet, akkor leváglok. – A fa megint csikorgott, Bolond Istók pedig megkötötte a tehenet és elment.

Kedden, mikor elment a pénzért, a tehén csontjait találta csak, mert a farkasok megették.

– Add ide a pénzemet!

A fa nem csikorgott, mert nem fúj a szél; Bolond Istók megharagudott, hazament, hozott fejszét és szekeret, hogy levágja és hazahozza a fát. Mikor odaért, megint csak hajtogatta:

– Add meg a pénzemet, mert leváglok!

A fa nem csikorgott, azzal Bolond Istók belevágott, a fa odvas volt, betört, az arany csak úgy hullott ki belőle.

– Ugye most megadod, de már késő, mert leváglok!

Azzal vágta a fát, rémítő arany hullott ki a fából; most az aranyt felrakta a kocsira és hazavitte, a leggazdagabb ember lett belőle.